

"Amb nostra llengua franca i noble
 crida'ns a tot que et respondrem ;
 som una raça i som un poble,
 i tant drets com caiguts poble serem".

De l'Himne a Catalunya - Angel Guimerà.

Poder de compra del salari a Espanya i a diversos països europeus, per a adquirir una selecció de dotze articles necessaris :

(en h o r e s i m i n u s)

Article	Espanya	França	Anglaterra	Itàlia.
1 quilo de pa	0.44	0.12	0.12	0.21
1 " de patates	0.18	0.07	0.06	0.08
1 " de sucre	1.29	0.41	0.18	0.46
1 " de carn	7.45	3.43	2.00	3.40
1 " de moltó	6.50	3.31	2.09	3.11
1 " de porc	9.08	3.05	1.49	3.11
1 " greix comestible	2.02	1.01	0.47	1.39
1 litre de llet	0.34	0.11	0.14	0.13
1 dotzena d'ous	3.29	1.28	0.45	1.20
1 revista	0.10	0.04	0.02	0.05
1 paquet cigarretes	0.48	0.21	0.38	0.32
1 parell de sabates	28.32	18.23	12.52	19.59

(D'"Endavant", maig 1962.)

" NI UN CARDENAL (por ser Catalán y Catalanista) se salva del odio franquista" . - 29 març 1962. Ho publiquem així, sense traduir, doncs té més suc d'aquesta forma :

Las personalidades catalanas de la oposición que han asistido, en Marzo último, al acto de elevación a la dignidad cardenalicia del Padre Anselm Albareda, monje de Montserrat, han confirmado, por enemisa vez, que el gobierno español hizo una gran presión en los medios vaticanos para evitar que el P. Albareda, Prefecto de la Biblioteca Vaticana, fuera cardenal. Su candidato era el Padre José M. Escrivá de Balaguer, fundador del Opus Dei y que reside en Roma.

Dichas personalidades han recordado a este propósito la denuncia presentada a la Santa Sede por el General Alonso Vega, ministro de la Gobernación, en 1960, contra un grupo de ilustres eclesiásticos catalanes que viven en Roma y que en su mayoría trabajan en la Curia Romana. Aunque a regañadientes, todos los ministros franquistas - excepto Alonso Vega - nótese bien, han felicitado al Padre Albareda. Sin embargo, ningún ministro franquista asistió al acto de Roma, en cambio, De Valera, ex-presidente de la República, fue a Roma porque uno de los nuevos cardenales era un irlandés. Solo fueron, pues, el gobernador, el alcalde y el presidente de la Diputación de Barcelona, que tuvieron que aguantar un breve discurso del Papa elogiando constantemente a su amigo Bidault (maltratado en un campo de concentración franquista, recordémoslo) que en

1946 le recomendó que fuera a España pero de incógnito y también con grandes alabanzas para el cardenal Albareda, al que considera, no cardenal in pectore (como algunos cardenales cuyos nombres guarda secretamente el Papa) sino cardenal in corde, máxima expresión de afecto para un Romano Pontífice " .-

SERRA D'OR. - Volem recomanar, d'una forma especialíssima, aquesta Revista, que es pot publicar a Barcelona i que té, resoltament, tot l'esperit de catalanitat que es pugui reflexar en els temps actuals.

Es una publicació asenyada, netament catalana i que orienta, aprofundint el sentit de Pàtria. Parla del món, política en general, espiritualitat, disseny, arquitectura, urbanisme, economia, lletres, música, cinema, informació cultural.

Administració: C. València, 281, pral. lra. Barcelona.
Preu de subscripció: Estranger, Ptes. 170.- a l'any. SUBSCRIVIU-VOS-HI !
Exemplar de l'abril 1962. Hi trobem :

"Catalunya i la Unió Europea" . Es essencial, en aquesta idea, el títol, absolutament expressiu ; sense reserves de cap mena, trobem que és una idea, fins i tot potser nova, ja que té en compte Catalunya, com a entitat pròpia per a formar part d'un Mercat Comú.

Igualment, SERRA D'OR, es refereix a una Catalunya, formada pels països de Llengua Catalana, ideari que aquest BUTLLETI, acolleix plenament.

Reproduim un articlet, substanciós:

La nomenclatura municipal de Barcelona (Ramon Guilleumas, Barcelona).

"Ara fa algunes setmanes el grup "O Figura", que féu una exposició a Barcelona, oferí a l'Ajuntament, en clausurar-la, un projecte de monument a la memòria del poeta Salvat-Papasseit i vaig llegir als diaris que li havia demanat que donés el seu nom a un carrer o plaça de la ciutat. Com que aquests elements d'"O Figura", són joves, ignoren que el poeta Salvat-Papasseit mort el 1924, va tenir, del 1931 al 1939, una plaça a la barriada de Santa Eulàlia de Vilapiscina, plaça a la qual fou tret el nom per posar-hi el que actualment conserva "Plaça del Virrei Amat". I ja que m'és donada l'ocasió de poder informar d'aquest fet esdevingut, no serà de massa, sempre només des del punt de vista informatiu, de dir que fins a l'any 1939 van tenir carrer o plaça a Barcelona, els poetes Joan Alcover i Joaquim Folguera (a l'actual plaça de Núñez de Arce), Anselm Turmeda, l'Abadessa Caportella, Bernat de Sarrià, Garreta, Lo Gayer del Llobregat, Flos i Calcat, l'actor Ermengol Goula, Johanot de Martorell, el P. Miquel de Sarrià, el pintor Simó Gómez, el poeta Balart, l'historiador Ferran de Sagarra, el doctor Ramon Turró, Pompeu Gener, per anomenar només noms il·lustres que en sa vida no havien fet política. L'arquitecte Gaudí tenia una avinguda (la que va a la Sagrada Família) Pau Casals tenia una avinguda (la del general Godeu, ara) i avui té un carreró cap a la sortida de Barcelona per la carretera de Mataró. El més còmic d'aquesta pruija de canvi de nomenclatura de carrers, és que, al Comte d'Urgell, li van treure el comtat i una l i ara s'ha quedat "Calle de Urgel", cosa que és tant més incompresible que, a cent metres només, hi ha la "Calle del Conde de Borrell". Misteris de la saviesa municipal.

(De la saviesa (!) o de la mala fe contra Catalunya, contra Barcelona, contra tot el nostre sentiment català).

Amb la publicació d'aquesta pàgina, va la nostra plena adhesió als nacionalistes bascs, de Colòmbia.

Recordant la FESTA NACIONAL d' E u z k a d i , el 31 juliol.

L'Esperit de Sabin

Un murmuri capticant
ha brotat de no sé on
i escampa el seu ressó,
i el sol omp,e de llum la carena.
La tramuntana atía la tempesta
per viles i valls, boscóries i muntanyes.
L'hivern ha finit...Tota Euscadi
s'ha tornat un jardí de la Terra,
jardí de plantes belles i esveltes.
El camp ahir ple d'esbarzers
avui és un bell conreu.
Entre la verdor dels arbres
canten els ocells alegrois.
La raça èuscara que ensunyada estava
es dreça i obre els ulls
el cel llambregat.... què hi ha ?
però, no ho envanirà.
"Miquel Arcàngel el Sant, i Sabin
preguen al Déu tot puixant
perquè doni al poble èuscar
el nodriment de salvació!"
L'esperit èuscar en l'esperit de Sabin
fóra dubtes, ben aviat,
farà una Euscadi lliure.

(Trad. de l'èuscar per Reis Just. De "Ressorgiment" de Buenos Aires, gener 1962) .

Oficina de Premsa Euzkadi. - # 3652. 6 Jul.62.

"Según el Boletín Oficial de Vizcaya, para optar a sobrestante de la red de carreteras de la Diputación, hace falta ser " adicto al Glorioso Movimiento Nacional" ; para cubrir dos plazas de jefe de tren en el funicular de La Reineta a La Escindrilla, hay que presentar un " certificado de afiliado a Falange Española Tradicionalista y de la J.O.N.S. " o de adhesión al Glorioso Movimiento, expedido por la Jefatura Provincial. Y así, desde hace veinticinco años, pero, hasta cuando ?

Oficina de Prensa Wuzkadi. - # 3649. 3 Jul. 62

Barcelona.- Manuel Tiera C., Jorge Prat Ballester, Felipe Lagarriga y Rafael Tasis, han sido, llamados de Barcelona a Madrid por la Dirección General de Seguridad para ser interrogados con relación a la reunión de Munich. Los tres primeros son : presidente, vice-presidente y vocal del Instituto de Estudios Europeos de Barcelona y el último es un conocido escritor. "

El dia 31 de juliol, dia de IÑAKI DEUNA, es celebra a tot el món el DIA DEL EUZKERA. - Fou la Festa Gran, al Centre Basc, de Bogotá. -

....."Newsweek" de New York, diu : " Franco ha convertit a Espanya en un país d'una pibresa dura i cruel ; un obrer que a Espanya estés ben pagat, no fóra més que un home pobre a qualsevol altre país de l'Europa Occidental.....

....."Newsweek", segueix dient : " Una de les grans fàbriques de calçat d'Espanya, que es troba als afores de València, la factoria Sagarra, fa uns quants anys només manufacturava espadenyes i ara, fabrica més de cinc milions de parells de sabates. Un dels seus co-proprietaris, Vicenç Sagarra, fa un comentari - que ell creu divertit - sobre el progrés : "els homes que calcen sabates, son menys revolucionaris que els que calcen espadenys" .

.....De collita pròpia, podem afegir-hi nosaltres que la fàbrica Sagarra, de València, des de l'acabament de la guerra civil, fou predilecta dels militars espanyols i mai no li varen mancar les matèries primes i així, s'enriquieren més i més.

.....S'havia dit que havia estat prohibida , a Barcelona, la " Història dels Catalans " en curs de publicació. El cas és que, després d'haver pagat deu mil pessetes, com a penyora, és permesa la subscripció als fascicles.

.....El 8 de gener darrer, traspassà, a Girona, el conegut compositor de sardanes, Vicenç Bou, autor, entre altres, innumbrables que es feren populars, de la més popular de totes "El Saltiró de la Cardina".

.....La venda lliure de "Cavall Fort", revista infantil catalana i en català, no és permesa a Barcelona. Solament, per subscripció i... amb prou feines!

.....

Milà i Fontanals. - Manuel Milà i Fontanals, catedràtic de Filosofia i Lletres de la Universitat de Barcelona, home d'estatura gegantina, es caracteritzava per la deixadesa en el vestir. Un dia va entrar a classe amb els botons descordats, ensenyant la camisa. El bidell va córrer a avisar-lo dient-li atentament:
- Don Manuel, porta els pantalons descordats !
El catedràtic, que vivia sempre als núvols, es va quedar tot parat i li va respondre:
- Bah, bah! en tot us fixeu.

Rusiñol i els títols nobiliaris. - Més o menys directament, a En Santiago Rusiñol li havien ofert títols de noblesa, condecoracions i altres distincions, però ell no en va acceptar cap, perquè deia :
- Tot això només serveix per a posar-ho a l'esquela mortuòria, que jo no he de llegir pas.

Una imatge de devoció. - En Francesc Pujols visitava una ermita en la qual s'hi venerava un Crucifix d'època indefinida, un Crist que tenia tot el valor d'una talla popular. Exaltant les virtuts de l'imatge, el sagristà va dir :
- Aquest Crist és un dimoni per la pedregada !

De col.laboració .

Hi ha, actualment, un corrent d'opinió, que té ganes de fer oblidar tot el seguit d'animals de " falanges " i ens voldria fer oblidar també que "el Partido" encara és el que mana. Volent posar les coses en el seu punt, demano al BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ CATALANA, com a soci que sóc de la "Comunitat Catalana de Colòmbia", de la qual aquell n'és el portantveu, que publiqui uns fragments d'un llibre de text, oficial, en plena vigència i que cal aprendre's de memòria, si es vol obtenir de què viure. (I a més, és tan fals i ridícol !).

Sección Femenina de F.E.T. y de J.O.N.S.

Enciclopedia Elemental

Madrid 1954

Programa de Formación Política

Para exámenes de Servicio Social (Circ. 86) y Escuelas de Formación.

- P. Quienes eran los partidos de turno durante la monarquía de Alfonso XIII ?
- R. Los conservadores y los liberales.
- P. Qué problemas se presentaban por entonces en España ?
- R. A falta de problemas externos, ya que en 1898 habíamos perdido los últimos restos de nuestro Imperio en el mundo, se agudizaron los problemas internos de orden social y separatistas, dando lugar a acontecimientos sangrientos, como la semana trágica de Barcelona.
- P. Qué otro problema se agudizó por aquellos tiempos ?
- R. El problema de Marruecos, al que los Gobiernos liberales no acertaban a darle solución.
- P. En qué consistía ese problema ?
- R. En que los moros del Norte de Africa se levantaban frecuentemente contra nuestras posiciones de Marruecos produciendo con ello verdaderos desastres a los españoles.
- P. Y qué otro, quizás el más grave de todos ?
- R. Que los soldados españoles, envenenados por las propagandas marxistas y absolutamente faltos de fe en los destinos de España, se negaban a combatir en Marruecos, aún a costa de su propio honor.
- P. Qué advino entonces en España como solución de estos problemas ?
- R. La dictadura del General Primo de Rivera en septiembre de 1923, quien en una proclama declaró caducas las viejas normas políticas y constituyó un Gobierno en forma de Directorio Militar, que él mismo substituyó después por un Gobierno de hombres civiles.
- P. Cuanto duró la Dictadura y por qué se caracterizó ?
- R. Duró siete años y se caracterizó por una gran obra constructiva en el orden social, en el de las obras públicas, en el de administración, en el de la sumisión al poder de los grupos separatistas y sobre todo porque los españoles volvieron en parte a recobrar la fe en sí mismos.
- P. Qué otra gran realizavió tuvo la Dictadura ?
- R. La terminación del problema de Marruecos, mediante el desembarco de las tropas españolas en Alhucemas, ordenado y dirigido personalmente por el General Primo de Rivera.

P. ¿Por qué cayó la Dictadura si tantas y tan buenas obras hacía ?
P. Por la intriga de los viejos políticos, que no se resignaban a estar ausentes del Poder ; por las fuerzas ocultas del judaísmo y la masonería y porque le faltó concepción de una doctrina política que ilusionara a la juventud.

P. Como cayó la Monarquía ?

R. Sin pena ni gloria y sin que un solo español diera la vida por sostenerla, porque desde que el rey perdió la tribución real de gobernar por sí mismo, la Monarquía ya no era nada más que un simulacro sustancia de lo que había sido la grande y gloriosa Monarquía española.

P. Como recibieron los españoles a la República ?

R. La mayor parte con alegría, porque vieron en ella la posibilidad de que España realizara su revolución pendiente.

P. Llegó a lograrse por fin esta esperanza de los españoles ?

R. No, porque la República, en vez de dedicarse a construir, se dedicó únicamente a halagar a la masa con medidas sectarias y disgregadoras.

Plana 85.

P. Qué quiere decir eso ?

R. Que permitió impasible la quema de los conventos, que expulsó a los jesuitas de España y que fomentó el Gobierno el renacimiento de los separatistas en Cataluña y Vascongadas.

P. ¿Por qué fracasó la República ?

R. Porque hizo escarnio de la Religión, y eso a los españoles les llega al alma.

Plana 89

P. Entonces, puede decirse que José Antonio llegó al heroísmo ?

R. Sí, porque renunció voluntariamente a todos los halagos de la vida para ponerla al servicio de una empresa grande.

Plana 90

P. Y no le vendría también este valor de su casta militar ?

R. También quizá, porque desde pequeño había aprendido cómo deben defenderse la dignidad y el honor.

P. Donde y cuando se celebró el primer Consejo Nacional de la Falange?
R. En Madrid, los días, 4, 5, 6 y 7 de Octubre de 1934.

P. En qué ambiente se desarrolla aquel Consejo Nacional ?

R. Como todo lo de España en aquella época, en un ambiente de "descomposición histórica" según afirma Ramiro Ledesma, "como desde hace tres siglos, España en permanente fuga de sí misma".

Plana 94

P. En qué se manifestó entonces esa descomposición ?

R. En que precisamente en aquellos días estalló la revolución de octubre.

P. Qué fue la revolución de octubre ?

R. El intento tremendo hecho por los marxistas-separatistas de separar por la fuerza armada a Cataluña del resto de España e imponer en España un régimen comunista.

P. Y logró separarse Cataluña ?

R. No porque como dice José Antonio "Una vez más triunfó el genio de España".

(Continuará el mes vinient).